

EDO ŠTRUKELJ

Rođen je 1917. godine u Drvaru. Osnovno i gimnazijsko obrazovanje stekao je u Banja Luci a geodetsku struku za zvanje geometra apsolvirao je 1939. god. na Tehničkoj školi u Beogradu.

Prvo zaposlenje hila mu je na radilištima šumskog gospodarstva u Drvaru a od 1942. do 1945. godine radio je na agrarnim operacijama u Osijeku.

Poslijeratni životni i stručni put Ede Štrukelja bio je izvanredno svestran i bogat. Uz veliko zalaganje i samoprijegor, kao izvanredni student diplomirao je na Geodetskom fakultetu u Zagrebu.

Iz tih godina ostaju sjećanja na neke pojedinosti iz njegovog stručnog rada. Kada su se na tržištu i u praktičnom radu pojavili prvi autoredukциони tahimetri s horizontalnom letvom, tada prvenstveno Redta, s neuobičajenom ambicioznošću i sebi svojstvenim talentom, postao je u krugu svojih suradnika znan i zvan kao »doktor za Redtu«.

Najuspješniji radovi Ede Štrukelja bili su na velikim hidrotehničkim i geodetskim radilištima gdje su šezdesetih godina nicali hidroelektrane. Tako su ostala za njime geodetski osvojena i savladana radilišta na HE Gojak, Peruća, Senj, Rijeka a posebno ona u dalekoj azijskoj zemlji Burmi, HE Kaminka.

Danas i neme više tako »divljih« i uzbuđljivih geodetskih radilišta kakva je u svojoj stručnoj praksi svladavao Edo Štrukelj i kao triangulator na mrežama drugog i trećeg reda po južnoj Bosni i srednjoj Dalmaciji, svladavajući najviše vrhove planina tog regiona Jugoslavije.

Sjećamo se rado i vremena kada su se geodeti još masovno vozili na biciklima ili u najboljem slučaju na motorima. Edo Štrukelj se je već tada sa smješkom na usnama, vozio u svom vlastitom automobilu.

Teme struke u pogledu njene organizacije, koje su ga godinama zanimale i okupirale, nenadano i na iznadenje stručne okoline najednom je napustio i prihvatio

se tzv »privatne prakse«. 1963. godine vraća se u društveni sektor djelovanja i to kao tehnički direktor zagrebačkog Geozavoda a nedugo zatim i kao direktor radne organizacije Geoprojekt u Zagrebu.

U svim tim bitkama sa samim sobom i sa strukom, nikada nije izgubio svoje dostojanstvo pa je kao stvarno pravi angažirani geodet zaslužen otišao u mirovinu.

Za svoju generaciju bio je oličenje vedrog duha i naravi, pun životnog optimizma i prodornosti. Bio je osebujne i uvijek svježje misli, geodetski stručnjak koji je djelovao stvaralački, koji je punom snagom svog duha, razmišljanja i stalne inicijative, stvarao uvijek nešto novo.

Bio je među kolegama cijenjen »bez ostatka«, sve do svoje smrti u mjesecu rujnu 1984. godine.

M. Božićnik